

kommer til at staae meget nær ved det, som man kalder nedværdigende og grusomt. Med Hensyn til den Erfaring, som engang er gjort her i et Opdragelsesinstitut, da rejner jeg denne for slet Intet, fordi man ingen Sikkerhed har for, at ikke Straffen vil blive udført paa en ganske anden Maade, end det har været Tilfældet der. Thi hvad vil det sige, at den saavidt muligt skal udføres i et saadant Stab, men, naar det ikke er muligt, ogsaa kan udføres paa anden Maade, Andet, end at den kan udføres enten paa en saadan Maade, at det bliver til et Spilleværk, eller ogsaa i et Skib, saaledes at det bliver til en virkelig Tortur? Men dette lader jeg falde, thi det er dog nærmest personlige Ytringer, som i saa Henseende ere fremkomne. — Seg vil vende mig til Realiteten af Sagen, og det forekommer da mig, at den høitærede Krigsminister, eller Marineministeren i Krigsministerens Sted, og den ærede Drdfører have lagt særdeles Vægt paa en hurtig Netspleie overfor de Militaire, baade i Freds- og Krigstid. Seg erkender den hurtige Netspleies store Fortrin, saavel for Civile, som navnlig for Militaire, men den er og kan ikke være Alt. Der er Noget, som i mine Tanker staaer over den hurtige Netspleie, og det er Garantien for Retfærdigheden i Netspleien, og det er Noget, som forekommer mig at være indlysende, at, medens vi alle fordrer, at Loven skal være lige for Alle, kan det umuligt gaae an, at vi gjøre Lovens Haandhævelse forskjellig for de forskjellige Classer af Statsborgere. Den disciplinære Myndighed kan ikke ganske undværes for de Militaire, men der maa ikke gives den et saadant Omfang, at den retslige Afgjørelse bliver Undtagelse og den arbitraire Regel. Ville de Herrer vide, hvor mange Gange om Aaret Krigsretsdomme for Tjenestforseelser, inclusive Desertion og andre grove Forseelser, ere blevne affagte i de sidste 10 Aar, da er det 51 Gange, og ville De vide, hvor ofte den arbitraire Straffemyndighed i de samme 10 Aar har paalagt Krumslutning alene, da er det 575 Gange om Aaret. Der er altsaa mod hver Krigsretsdom for Tjenestforseelser paalagt mellem 11 og 12 arbitraire Straffe blot for Krumslutningsstraffens Bedkommende

og ikke medregnede de Forseelser, som ere udsønde med simpel Arrest, mørk Arrest, eensom Arrest og de flere andre arbitraire Straffe, som staae til Raadighed for Krigsbestyrelsen. Nu siger den ærede Drdfører, at det er — man skulde næsten troe, han vilde kalde det en Velgjerning, at man har paalagt Krumslutning saa mange Gange, thi han oplæste for os en Liste over arbitraire Domme, som ere overgaaede en Person, og saa sagde han: er det nu ikke meget bedre, at man prøver alt Muligt med ham istedetfor at gjøre ham æreløs, berøve ham Nationalcocarden og sætte ham ned i 2den Classe? Ja, dersom den arbitraire Straffemyndighed kunde ned sætte ham i 2den Classe og gjøre ham æreløs, vilde jeg sige, at der laa Noget i dette Argument, men saavidt ere vi Gud skee Lov ikke komne, at vi arbitrairt kunne gjøre noget Menneffe æreløst her i Danmark, det er kun ved Krigsretsdom og, som det hedder i Parolbefalingen derom, „efter noie Overveielse af alle Omstændigheder, som have fundet Sted“, at Noget kan ned sættes i 2den Classe. (Modsigelse). Seg veed ikke, thi jeg er ikke særlig opfordret til at følge den militaire Lovgivning, om der er foregaaet nogen Forandring i saa Henseende, men jeg spørger om, og ønsker gjerne Svar derpaa strax, om det ikke alene er en Krigsret, som kan ned sætte i 2den Classe. (Drdføreren: Nei). Ja, dersom det er sandt, at Noget ved en arbitrair Kjendelse kan miste Vren og Nationalcocarden, saa finder jeg, at det Forslag, som Mindretallet har stillet, maa anses saa meget mere nødvendigt. Vi have imidlertid af den Fortegnelse over Anvendelsen af de arbitraire Straffe, som et Individ har lidt, og som den ærede Drdfører meddeelte os, hørt, at Krumslutning er en af de haardeste Straffe, hvortil man arbitrairt griber, at man først anvender eensomt Fængsel osv., førend man kommer til at paalægge denne Straf; den sættes ogsaa i Parolbefalingen af 1848 lige med eller lige efter Band- og Brødstraf. Det er altsaa 575 Gange om Aaret i en Række af 10 Aar, eller i Alt 5756 Gange, at Krumslutning saaledes arbitrairt er bleven diceret af høiere og lavere Befalende. Dette har fundet Sted i en